

ACC. N:R M. 14973: 1-17.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *J. L. Svensson, Rästorp*  
Härad: *Sunnerbo* Berättare: *" " " "*  
Socken: *Heimeryd* Berättarens yrke: *lantbrukare*  
Uppteckningsår: *1954* Född år *1869* i *Heimeryd*

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

*Kvinnor och kvinnligt. s. 1-17.*

*LUF 99*

*5/11-54*

Brev; bif. uppskrif. M. 14973.

Bergshult den 3/11 1954

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning  
vid Lunds universitet

Jag har vid anteckning av kvarnar i ortaget såg med det var kantaranda  
faktiskt men är nu gjort genom att det var så vantigt med såg vid alla vatt  
bänkvarnar. Och det har gått samma väg med såg som kvarn der kvarnen  
är i bruk är sågen det med och der kvarnen fått förfalla har sågen också de  
har följts åt både i bruk och utgående

M. A. H. J. L. Gunnarson

Första delen på 1800 Talet och fram till mitten derav hade många arjar-  
lande egna kvarnar och mod de sin såd sjöar eller det var kjötkvarnar  
skvallkvarnar kallade. Och man har minnre på många sådana i bruk här  
på orten fram till 1900 Talet man enstaka figer. Men först på 1900 Talet kanske  
för med som det började byggas större kvarnar med vattenkylor och  
mycket större stenar nyländ och dessa malden mycket fintare och var i så  
måga om den inte var så tom heller vid små kvarnar med stöta stenan  
fick den väl lov vara här tom. Och dessa började man frammanad mald  
och de små gamla blev övergivna. Och när man de måste man en och  
annan kunde få stå rätt länge och användes vid något tillfälle  
vid dessa nya större kvarnar var alltid ständigt kjötkvarnar alla  
mot kunder antingen det var egen kvarn eller arjardehad. Till var  
viktigt vid dem kvarnar ett stöp på skäppa allt utstikat inne  
i kvarnningen man kan tömde ut säkra såg kan vad de var och var  
pärst för sammanbring vid de måste kvarnar var skäppa och kross  
på senare än och extra betalt för det olivan för grynkor eller foderkor.  
Alla dessa kvarnar var byggda med vattenkylor men på senare  
än Turbin i alla på vintern man det var kallt var det mycket arbete

Suf 99

1.

med sooring när wattenhjulet war fastfrossit och fullt war is öfver allt det war  
 arbete för att få bort flödet genom att blor med turbiner ifråga om sådant  
 At the dessa kvarnar war underreningens byggd med kistad stum det war  
 nödvändigt för vid wattenhjulet blor alltid watten i sidanar kus jukt  
 wara här arningar förut och takresten den tredje Och nyordiga för lag  
 ring bådar som ofta förkom vid många olika tillfälle Det war in  
 till ända bygge kvarnen och inredningarna i kvarnen den war fråga  
 om gott virke till att hysla stum i wattenhjulet och att virket i watten  
 hjulet det bästa som kunde finnas för att kunna stå bi så länge  
 som möjligt det jukt alltid wara watten kugga i hjulet skedd wara åker  
 bok det här daste trä de winte om och till lyktarna som dröar orarsten  
 war Och att virket till inredningarna i underhuset fick wara anförta  
 klassen Gaf tilltag och wäl högsatt med stånare för att låta  
 påfästningarna När en sag när de kistade waten i hjulet skedd den  
 fick domkraft till det kunde brändas en när det war mycket stort  
 och war matlid och ont om watten vid dessa kvarnar inom Flimsnyd  
 socken att man fick köra till kvarnare vid Laga i Traryd eller  
 Markaryd socken den war flera wattenkvarnar för men är borttagna

mer på senare tid några personer brukade Thorsås och Tinsfors och an-  
 dra av Lydka ft. Vid alla dessa kvarnar äro inrens. Flimmeryd socken var  
 såg arbet och flera vatten såg med in vid kvarnarna för mer efter  
 den gamla tiden var de vatten kvarnar inrens. Flimmeryd <sup>sockens</sup> samt alla de Tullkvar-  
 nar med vattentjukt var här antiken de i gamla och gamla kvarnar för  
 sammalning och såg mer med agt. Det heter för den 25 år sen Flimmeryd kvar-  
 nar såg kvarnar med skata gånar och kvarnar och såg gamla att kvarnar ställe med  
 mycket mått mer med agt för några år sen och byggd tillvrist kvarnar i byar.  
 Kvarnar och gamla kvarnar för sammalning såg och spänningar såg  
 såg i bruk och i mycket vatten för gamla att kvarnar ställe kvarnar för  
 sammalning och såg mer är med agt de gamla vatten för in det är som  
 Men byggd är nyare den i samma by på senare är och i samma tid vatten  
 kvarnar gamla att kvarnar ställe med mycket mått två par stannar skata kvarnar  
 och såg är i bruk ännu mer och mer framman mått. Den kvarnar  
 byggdes om den först på 1880 tal av ägarande ägare Gustaf Johansson han  
 var själv kvarnarbyggare och byggde flera kvarnar. En <sup>hög</sup> stället var och i kvarnar  
 byggdes han och dessa för gammal Flimmeryd och var en gammal kvarnarbyg-  
 gare. Dessa var enastående män kunniga i många yttan av olika slag

Gustaf Johansson var Nyönare jämt liksom hans broder Olav Johansson  
 uti Flakland och var Kvarnägare Gustaf Johansson hade ären rätt så stort  
 jordbruk att sköttes mörstligt han dog 1775 65 år gammal Hans son  
 Ludvig är nu ägare över det hela och kvarn och såg är i bruk som Turbin  
 insatt för snick 25 år sen ären han är nyönare Nyöarna i Ta är arbeta och  
 smed. Byd gammal att kvarnställe om bygd vid 1870. Tot kvarn och såg och  
 Snickerifabrik ett tag men är mest tagt att för en del år sen genom ombyte  
 på ägare Fagerdals ett ur gammal att kvarnställe med Tullkvarn och såg men  
 bygdes om helt första delen på 1870. Tot ar en skogskarandare förenen från  
 Lehmstätt och Otto Friberg den senare övertog det hela och var ägare till 1907  
 när han dog Den var kvarn och ny modhat såg mångbladig namn och rumsäg  
 för kartrind den tiden den ny modhatste namn viste om här på oturs läng  
 tid Friberg var den första här vilt omkring som började driva skogsavärts  
 ning i stort Han köpte skogsparken och skogshusman och avarkade den  
 stora skogen som var gott om den tiden mögen skog och sådde sedan gårdar  
 na till ny bönderna vilket som förädlades kom stälkornas och hantade hem  
 ma köpte rätt så stor gård i byn skogsgård som han och ä ägde till  
 sin död Efter Friberg kölden gårdens för sig och Kvarn och såg för sig

Anton Jakobson köpte Kvarnen och såg Boningshus och jordområde där till och byggde till Smickarefabrik och har skrivit det härligt stort man var en god smickare dog i år 1854. 69 år gammal. Föräldrar Kvarnen och såg spänst och spänsthyvel ägare Albert Lindkvist är själv nyotnare och ägare. Ett jordområde med boningshus intill Flutte kvarnen och såg skata kross och spänsthyvel. Gammalt Kvarnställe med två par stenar och stort mäl lag och maldes mycket för Kvarnen här byggdes väl först på 1800-tal. Sten brändes ner 1891 på sommaren men byggdes upp igen samma år och var färdig att mala på kvisten och alltså mycket mald. Och turbinen in sattes för sista 31 år sen och kraftstation för flera byar i tid man blivit ände för en tid är man genom dödsfall var ägaren och hade iotnarens söner varit ägare från först på 1860-tal och sen hans son Karl Jönasson till 1934. Han var själv nyotnare och skötte det hela sin tid. Men <sup>han</sup> var på de som gick det i flera. Någon ägare var Karl Pettersson skötte det väl och var en god nyotnare och gjorde allt i ordning och mäl lag ut ökade mycket mer så dog han och blev sedan samma ägare som inte kunde driva gäset och inget mald kom en arundator flyttade därifrån och det hela blev ände. Skrubberyd gammal kvarnen för sommaring men mäl lagde

för flara år sen. Stansjö kvarnen och såg byggdes sist på 1800-talet  
kvarnen för sammalning och såg med smärghälsig sam och kantsåg  
och sågdes inga kvarnar brändes ner första gången på 1730-talet och blev i upp-  
bygt igen igen. Alltså dessa kvarnar har varit i skicket de stora tullkvar-  
narna och varit sina ägare god inkomst. Kvarnägare och Mjölnare var  
för de bästa sällskapet för landbygden både här på orten och på  
andra orter och man vänder till vattenanslag för den billigaste  
drivkraften och vattenfall hade högt värde men på senare tid bli-  
vett övergivna och merhögda. Enligt kraft och Motoren driften tar bort  
vattenkraften i jägare och både kvarnar och såg utom en och annan som  
har jordbruk vid och kan använda för eget bruk och något främmande vid  
tillfälle. Bönderna har nu egna kvarnar och mal sin råda jästka krumma  
liksom första delen på 1800-talet när de hade sina tjälkvarnar. Det är nu  
inte många kvarnägare eller Mjölnare som direkt kan driva detta yrke.  
Lagring har ju blivit inkomst bättre på senare tid än makning här  
på orten. Kjötte eller skrotkvarnar har jag skrivit om några gånger förut och  
som ett minne är en sådan flyttad fram till Marknäs på församling  
när området och uppstått den som den var i Stenbo med den maldes på den

Dammar och äggvringor som används stann och flytt i fogarna och mossor och  
 grov jord och is som den och mudda lukt som till hvarannan och en arid si-  
 dast för att släppa vatten förbi när man inte använder det för vattning  
 och när det blir för mycket fisk det flyttas över och vattenflod. Och vid sidobest  
 kan vara svårt med äkta fisk för att alltid gott om fisk i is i samma här-  
 inman som de vatte som ser ut fisk detta. Landet är alltså med trävirke och  
 vät används stannar och grov jordvatt mot dem som är deligt. Man kan  
 se många faldiga sidorna gamla dammar anläggningar vid alla större  
 vattenlägga och de går aldrig bort. Vid alla stora vattenkräkan har  
 varit kvar som för ett år efter dem som vät man två ting som  
 de används är inte gott att säga. Ringkrannor eller väderkrannor har  
 aldrig försitt här i skogabygderna som har varit gott om vattenfall och  
 är från större och mindre ställen. Och vattenkrannor har varit för den bästa  
 och billigaste alltid där det varit bäst för det. Ringkrannor har varit på stätt-  
 bygderna där var gott om det för man det var några billiga krannor  
 det var för gott om det på stättbygderna både i skinn och kallvord och  
 på västergötland och uppland var mycket ringkrannor. Och även dessa  
 var olika stora och mindre och så olika tygl och försen. Men har varit

gällt bort de måste nu på senare år. Dessa var alltid påsar och på höjder och  
stora en del och var lustigt och när de gick och olika namn på dessa var  
det. Själens vikare är något som en aldrig hört men förstår väl det  
funnses med det namnet. Själens vikare är också framman ut och drifning  
därmed detta all är framman ut namn och benämningarna och kan g. g. få  
mig något här. På de små kyrkorna var väldigt med två klasser och en  
på de större tre klasser och kanske fyra med väl olika efter stans stor-  
lek. Skolan och gymnasiets började först här på orten vid de större kyrkorna vid  
bopäsen i Traryd. Skolans kyrkan var den förste klassiga kyrkan på orten den tiden  
och ägdes av Landtmätare J. W. i Modet. Skolan var första gymnasiets  
här man visste om det var först på 1880-talet. Den tiden ockades kom-  
mycke här och gymnasiets var något nytt och härligt. Skolan blev  
fint mjöl utgå som utnyttjade i många fall och folk körde långa vägar  
till kyrkan och en körd såg de många i köp så den som hade stort  
bass och var då väldigt komna till kyrkan på eftermiddagen och bli-  
kvaran över maten följde på maten och kassat med sig hem. Mycket fick  
inte ha bestämd arbetstid utom när den <sup>var</sup> förändrad fick han arbeta hela  
maten väldigt. Det var nyordig kammar i kyrkan med klockning

säng och soffor bord och stolar och kunde vara flera samtidigt. Och nysselig ställe  
 för djuren med. Och sedan var det flera kvarnar som sattes in i likadana maski-  
 ner i Hinnerups kvarnar och Flutta kvarnar och det blev gott om sådana och sedan  
 köjade bönderna och de mindre konar och köpa gryn och mjöl och odla veten i  
 stället för korn. Och så blev inget för dessa maskiner att göra och gick de bort  
 Och korn för födersäd har kommit i stället vid de kvarnar som är i bruk ännu.  
 Vid alla dessa stora Tullkvarnar var alltid en kammar inredd för kundarna i  
 kvarnarna och mjölnaren var der mycket själva på vintern när han fick in så  
 mycket på nätterna och var jämna sällskap ofta flera personer och tiden gick  
 fort. Vid de stora kvarnar var alltid nysselig orsak till påstå för snäll som ofta  
 kunde bli så mycket och en stöddeddelinga och ömarna var ofta stöddet  
 ariga att kornen dragits av hästar har man i kort talar om några kvarnar  
 byggare utom de jag förestämmt vet jag i era Tull var för annan betättning  
 för maskiner det flera var de som behövde maskiner i paring för and  
 men inte ofta. Kvarnägaren eller mjölnaren sådde säden om han inte  
 själv hade bruk för den såd gick gick alltid lätt att såja för ofta  
 fetade mjölnare som och använde sin såd själv och kvarntullen  
 kom bort var vid de första krigsåren 1914-20 där kostytan kom

och mätningarna skulle beteckas i påminningar och bönderna skulle ha malkort.  
Och de som hade mer brödsäd än iansonen på jorden fick lov sammanfråga  
sig det som övrigt var i ansonen. Fisker i kvardammen förekom väl i för det  
var vanligt med åkista med buk och till vid sidan om karar och fisker  
tillhörde i vanliga <sup>fall</sup> nyötarna och kunde vara betydligt vissa tider ävens till  
att sälja och det gick alltid bättre. Konsumens av nyötarna kunde väl vara i olika  
former. Många väl och tillmätiga kunderna väl och bjuda på kunderna och  
göra bjusningar och kaffery. Nyötarna och familj var alltid med de högt vär-  
derade i bland. Almenheten var vanligt. Och ekonomiskt var en nyötarens alltid  
det bästa och yttareningen vid kätar och samlingar var nyötarens och familj  
de främsta. Nyötarens och sköter kvaren var inte så enkelt. Den skulle kaskas  
och för att komma snabba väl och bra nyöt fick kvaren vara väl omad  
och gä. Tydligt och fint det hördes väl så snart en kom in i en kvaren när den  
gick om den var som den borde vara eller i och nyötarens klar därefter det fick i  
vara guld och för goda kulla. Och en nyötarens fick vara vanligt och tillmätiga  
mede med kulla. Tvän och snarigt passade inte. Att Teke så den särskilt in-  
nan man tog den till kvaren var väl vanligt för ofta till de som  
tyckte kvaren som inte var refflade. Äman förades att så den var väl

Tora men till de stora var inte så noga. Men kunde handa om den var my-  
cke dåligt Tora och ny och i scottning att den kienter fast och då fick ny och man  
Ta upp kavarer och harka den för att få den ren men det hande inte ofta så  
dåligt Tora så de fladda man hängt till kavarer var det att ta stort lass med  
sig och ut tidigt på morgon för att komma först och få matit och få lassit  
med sig hem igen så fort som möjligt. Den som först kom till kvarn får  
först matit. Alla hadde sitt namn på säckarna och vägar var inte vanligt.  
För det fick gå efter måttet på kavarbingen och gott förtroende emellan  
ny och arven och kunder. Och först kom det att ny och arven tillade för mycket men  
än vanligt regel var fick han snart inget att mata. Och hans välske som  
vägde sina säckar när de både tog dem till kvarnen därifrån en ny och  
klare behövde väl sköta sitt yrke om det skulle gå med framgång. Det var  
inte tydligt namn på säckarna satte ny och arven tapp på välske välske  
säck med namn som lånades för brukning och det inte stannade  
men det matade och fick lassit med sig hem. Det var nödvändigt  
för arven och en skulle få sin säck tillbaka när det var matit vid tillfälle när  
den var mycket både onsdag och matit och att var och en fick sitt igen  
och sådant behövde gå genom kvarnen mer än en gång först kom så inte

Vid de näste större tullkvarnar var varantligt med två kvarnar och då en  
 användes den ena för brödsädd och den andra för fodersädd eller två kvarnar gick  
 påstod det inte så länge att man ett loss säddeljöning lades här kvar  
 men varit syfte för att harka eller brödsädd och fodersädd på samma  
 kvarnar fick den göras väl ren vid ombytet särskilt om brödsädd skulle  
 malas efter fodersädd. Och vid god tillförlit kunde mjölnaren lagra av olika  
 slag av vaxer och det fick ingen beröring med vaxtamat vid ombytet.  
 Lära till mjölnare var varantligt av söner av mjölnare för det har förr  
 ansatts som ett bra yrke. Och annars tog de till större kvarnar ut på  
 slättbygd den nästan tid och lärde det rätt så fort och var nog arbete och  
 brödsädd fanns alltid med vid kvarnen. Rum var alltid vid kvarnen för  
 bonderna men man fick de väl ha med sig om de var beredda på  
 att stanna så länge att de behövde någon. Och de som inte var rent  
 långväga och mycket mald för så lättnade den och hämtade  
 den en annan dag var varantligt när det komas mycket mald på bestän  
 när bonderna tröskat och fram till jul var alltid mycket skäld vid kvarnarna.  
 Och fick ha god utnyttning till både om man och skatun sädd vid den tiden på  
 året var varantligt mjölnaren malde både malk och dag det var nästan alltid

12.

och hade sin extra köld i kvarnarna och kaktungen och varmt  
 der för att lägga sig men emellanåt han fick passa kvarnen. Och nyöarna  
 som hade blev ofta såtokapflara stycken i hand och använde nyöarna spår  
 händer ofta någon hade sin plöts i fiskarn med. De som hade långt till  
 kvarnen och bra tid kom de med korallen och fick mat för aratten och da-  
 garna korta sparade de arbetstid och många värderade nättapu med. Vanligt  
 om fick korfäsin egen såd som och varit stas för sig vid aratten kvarnen  
 var de använde av vind för malning andra förhållanden var det för aring kvar-  
 nar det fans för att kunna arbeta väl och gott nyö fick om kvarnen korfä-  
 tytt jämt och fint gjorde dem inte det blev inte gott nyö. Det var väl lika vid  
 alla kvarnar. Vindkvarnar var ju bra om de av vinden och vid hård bläst var  
 det svårt att reguleras. På öland skulle vara gott om vindkvarnar för man har  
 väl gott bort på enare tid. Till stor del ersättning för allt malning man arar är  
 väl i penningar och har förändrats så mycket på kort tid genom att så många  
 har satt upp med kvarnar hemma och mat sin såd själva. Och finmalning  
 skickas de bort till större kvarnar eller köpa finmål och Bräddilar kör  
 omkring i kvarnar och många köper sitt bröd även på landsbygden.  
 Men finns alltid några som håller i med det gamla sättet och bakt

Det har hänt att jordägare och borthaga sådana dammfästing  
som rättensskadade mark för odling och blivit vidlovlig prosomund  
höll efter gamla kontrakt och handlingar vid byggen det av kvarn och  
dammfästing som var byggda för och 100 år sedan. Men när dessa Elektriska  
Tar överhand och kraftstationer i stället för många av dessa kvarnar bort  
att det var förtjus det eller farligt. Inga vissa dagar har en aldrig hört  
eller olika gemensamma och orsaker härtill att lägga säkra på  
vagnen med knuten framåt var alltid. Ingenting om det hadde  
slagen betydelse någon betydelse. Det jag inte hört och figurer i olika  
flammar klars och annat i kvarnar var mycket vackert om det skul  
de vara som någon sökte bort för något eller vilka som gjort det var  
vad ingen visste. För guds när bändarna skulle ha något till guldskan  
alltid mycket om det vid kvarnar. Och ansågs för en fördel att få ma  
det när kvarnen var kall för det. Men brödet vittare. Och var därför säkra  
på en söndags morgon där som kunde komma först till kvarnen. De  
konstnärskörare vid klockan ett och två natten så fram och där var gån  
den full med körare och bland många kunde inte mer än en vara först  
men som tyckte det var roligt och säkert. Men det i kvarnkaparen en

På 1800-tal och rätt så långt framåt på 1900 var mycket småbönder och Torpa  
 ut som bar en säck säd till kvarnen och av de flesta mjölnare var en all-  
 män regel att inte tulla av dem. På senare tid förekom det mera sällsynt  
 sådana småbönder och inte brödsäckt nu eller gjort för flera år. Sker  
 utom köpa mjöl eller bröd. På 1860-tal var en bondi inte långt härifrån  
 som trodde mjölnaren tullade mer än vanligt och rättvidt och bestäm-  
 sig för att vakta mjölnaren och för att inte följa honom jämt satte  
 han sig på trappan för att kunna ha utblick både deruppe och nere.  
 Och mjölnaren hade svinkus och svin vid sidan om fårartallen och  
 gick till dem en värma och löste så den ene ut en och ködde ut den  
 och när han kom in i kvarnen såde han till bonden den ene  
 om en är ute på gården. Och bonden måste gå och ta reda på oxen  
 och så fick mjölnaren vara själv i kvarnen en stund mins väl  
 båda must är döda för många år sen. När det var år som det var myg-  
 ke stort och ont om vatten så mindes ännu och en måste köra köra till  
 kvarnen vid lagom för att få matet och en var inte vanlig kund utom  
 tilljällig förtade de att tulla två och tredubbel mot vanligt. Bland för-  
 förändringar i ett i en minnen så min det väl ha varit på kvarnen och

Lagwårken och den drövt utry på lands bygd den De gamla sagan med  
en ktinga och stocken fick Jas Tillbakas för varje ädm Till hiltvaran skuren  
Och lämna cirka 6 tilm för att hålla den ihop Till den var skuren hets  
och Kantar bräderna med yxa var vandigt Vid Lageräm var många  
kvannar och sag för här inom Traryds och Markaryds socknar  
som vi här här från Flinneryd besökte vid svär mktid Traryd  
Skasta Kvannakroon inom Traryds socken Kvannakroon var gam  
malt kvannställe bygdes om hett på 1880 tal Kvann grundväck dekt  
och nyssodernet förheltassikt sag av Gustav Berghanson som var  
ägare och den stora skogsaffären den tiden och har varit i bruk till nu  
först på detta året hettaget hett Tinsfors Gällarböke Pinnafälka stang  
gabäit Sjunde inom Markaryds socken Alla dessa är borta och varit  
för länge och kortare tid sedan Tanneryd gammalt kvannställe  
inom Markaryds socken man yrida kända och ärtbruk ännu äg  
re David Persson själv nyfödanare sagan och Byggnästare de  
måsa g kunnig och Detta kvannställe gannade de oss av för här i  
kunnetsak för sagan var det värt värnaste Här var många klädig  
sam och rumsäg för Kantnering var för alltid många sagning med de

började på värsidan vänligt här arbetades i skivt sägen gick bädd  
 siddt och dag ifrån de började till långt fram på sommaren Men uppkallt  
 för matning om det kom snälle men. Hvit mindre på senare tid ifråga  
 om sagnen om Elektriska och Motorsägen Vid Hetta kvarnen uppkom  
 en rätt betydligt process vid 1915 mellan Kvarnägaren Karl Eklöf Jönsson  
 och Jendägarne branseri Danfästet till kvarnen och höll på fyra år  
 Håra och Domare till Håra Håradsmändens och mätte och körtade det  
 hela dammen och den bestämde till den höjd den var ifrån den början  
 Här var många Tingasammansättade och många vittne vid tinget  
 från båda parter Och gamla papper och handlingar ifrån den tid  
 det byddes Men det gamla höll stånd som var skett och gjort ifrån  
 den början Och Kvarnägaren behöll segern till skott och Hamnrät  
 Ting hutterna blev med det samma förnyade Och Jendägarne förbora  
 hade varit <sup>börjat</sup> process Men när Kvarnägaren kom till 1930 till Jendägar  
 stäm om sättning ifråga om både matning och sagnen Och hans aft  
 Tera idare K. Erik Pettersson utökade mätarbetet och skött allt mät och sätte  
 in en Eklöfs till flösa byra och ökade och förätthade i allt Men han dog för sin  
 sin och som har det fått förjatta hela rörelsen den nu ellagd.